

34 – Maandag 20 Mei 2019

Vanmorgen waren we om 8.30 alweer aanwezig in het ziekenhuis. Afgelopen vrijdag hadden de artsen mijn situatie besproken en vandaag kreeg ik te horen wat er uit de bijeenkomst was gekomen.

Het lijkt het team onder leiding van Professor Baatenburg toch verstandig om de optie om te bestralen en/of chemo te bekijken, om zo een poging te wagen de kankercellen permanent uit te schakelen. Dokter Cees zit in Johannesburg, maar bemoeit zich op afstand met alles. Voordat ik vanmorgen op mijn afspraak was, hing hij al aan de telefoon om te zeggen dat er niets gebeurd voordat hij mij zelf gezien en gesproken heeft.

Tijdens de vorige scan was er op mijn slokdarm ook een lichte verkleuring te zien. Waarschijnlijk is dit van een eerdere ontsteking, maar voordat ze een eventuele behandeling starten willen ze dit eerst uitsluiten.

Ik ga er nu vanuit dat er een chemokuur zal volgen. Die zal dan pas over een aantal weken zal starten, dus ik heb nog even.

Mezelf druk maken, doe ik niet. De chemokuur baart me geen zorgen. Ik voel me sterk genoeg om me hier doorheen te slaan en tegen de tijd dat deze start ben ik alweer een paar weken verder en dus nog sterker als nu.

Mocht Cees op 3 juni met een andere optie komen, dan ga ik daarvoor. Ik heb blind vertrouwen in Cees en weet zeker dat wij in augustus allebei met een goed gevoel het Erasmus M.C. achter ons laten.

Het enige waar ik nu last van heb is de sonde in mijn maagwand. Woensdag gaan ze daar even naar kijken. Het is een klein beetje ontstoken en je kan jezelf wel voortellen dat het niet lekker voelt als er een slang steeds langs de ontsteking schuurt.

Het wordt dus weer even wachten tot Cees terug is en we eventueel de volgende stap kunnen zetten.